

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 195/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., T., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného advokátom JUDr. J. G., T., vo veci namietaného porušenie jeho základných práv podľa čl. 21 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5 To 12/2010 z 9. marca 2010 a jemu predchádzajúcim postupom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. mája 2010 doručená sťažnosť M. K., T., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. G., T., v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 21

ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 To 12/2010 z 9. marca 2010 (ďalej len „uznesenie z 9. marca 2010“) a jemu predchádzajúcim postupom.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 T 65/2009 z 24. novembra 2009 (ďalej len „rozsudok z 24. novembra 2009“) odsúdený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Sťažovateľ podal proti rozsudku z 24. novembra 2009 odvolanie, ktoré krajský súd zamietol uznesením z 9. marca 2010. K porušeniu v sťažnosti označených práv sťažovateľa malo dôjsť v dôsledku toho, že uznesenie z 9. marca 2010 krajský súd vyhodnotil ako zákonný príkaz na vykonanie domovej prehliadky sp. zn. OS-TT-V-28-1/2009-OUS-Ntt z 10. februára 2009 vydaný sudcom pre prípravné konanie okresného súdu.

Podľa sťažovateľa „prípustnosť domovej prehliadky je potrebné chápať ako výnimku, ktorá navyše vyžaduje reštriktívnu interpretáciu zákonom stanovených podmienok jej prípustnosti.

V súlade s uvedeným musí byť rozhodnutie, na základe ktorého sa má domová prehliadka vykonať, z hľadiska osobitnej závažnosti tohto úkonu, primerane a dostatočne odôvodnené.

Z odôvodnenia takéhoto rozhodnutia musí vyplývať, aké konkrétne skutkové okolnosti viedli k vydaniu príkazu, o aké zistenia sa súd oprel.

Príkaz na domovú prehliadku musí obsahovať náležitosti uvedené v ustanovení § 181 Tr. por., a s poukazom na ustanovenie § 181 ods. 2 a § 100 ods. 1 Tr. por. musí obsahovať aj odôvodnenie.

Podľa § 182 a § 168 ods. 2 Tr. por. v odôvodnení súd musí uviesť, o ktoré skutočnosti svoje rozhodnutie oprel, akými úvahami sa pri vydaní príkazu spravoval.

V príkaze na domovú prehliadku č. k. OS-TT-V-28-1/2009-OUS-Ntt zo dňa 10. 2. 2009 súd neuviedol žiadnu skutočnosť a žiadny úkon, z ktorého by vyplývala dôvodnosť nariadenia domovej prehliadky, a napriek tomu ju nariadil.

Zákon pritom predpokladá také odôvodnenie príkazu na domovú prehliadku, ktoré je primerané odôvodneniu rozsudku (§ 182 ods. 2 Tr. por.).“.

Odôvodnenie predmetného príkazu na vykonanie domovej prehliadky považuje sťažovateľ za nepreskúmateľné, pretože v jeho odôvodnení sa okresný súd „*odvoláva na doposiaľ získané poznatky operatívnych zložiek Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ*“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Konaním Krajského súdu v Trnave, v trestnej veci sťažovateľa, v súvislosti s uznesením tohto súdu č. k. 5To 12/2010 zo dňa 9. 3. 2010, došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ďalej došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa na domovú slobodu podľa čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 5To 12/2010 zo dňa 9. 3. 2010 sa zrušuje a Krajskému súdu v Trnave sa prikazuje, aby vo veci znova konal a rozhodol.“

Sťažovateľ v sťažnosti taktiež požiadal o úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie v sťažnosti označených práv v dôsledku toho, že uznesenie z 9. marca 2010, ktorým krajský súd zamietol jeho odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 24. novembra 2009, je založené na dôkaze, ktorý bol vykonaný nezákonným spôsobom.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z uvedeného vyplýva, že v konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojich v sťažnosti označených práv, sa vo vzťahu k jeho námietkam týkajúcim sa nevykonania dôkazu, na ktorom je založené rozhodnutie v predmetnej veci zákonných

spôsobom, za účinný a dostupný prostriedok nápravy väd konania (resp. rozhodnutia), ktorými s'azovateľ svoju s'aznosť odôvodnil, považuje dovolanie, v ktorom mohol uplatniť aj svoju argumentáciu uvedenú v s'aznosti a o ktorom je v konečnom dôsledku oprávnený rozhodnúť Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (podľa zistenia ústavného súdu s'azovateľ aj v predmetnom konaní tento mimoriadny opravný prostriedok využil). V tejto časti bolo preto potrebné s'aznosť s'azovateľa odmietnuť podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2010